

Η αμαρτία του 1^{ου} Αδάμ

Γεν. 3:1 ΤΟ φίδι, μάλιστα, ήταν το φρονιμότερο από όλα τα ζώα τού χωραφιού, που έκανε ο Κύριος ο Θεός· και *το φίδι* είπε στη γυναίκα: Στ' αλήθεια, είπε ο Θεός: Μη φάτε από κάθε δέντρο τού παραδείσου; **2** Και η γυναίκα είπε στο φίδι: Από τον καρπό των δέντρων τού παραδείσου μπορούμε να φάμε· **3** από τον καρπό, όμως, του δέντρου, που *είναι* στο μέσον του παραδείσου, ο Θεός είπε: Μη φάτε απ' αυτόν, μήτε να τον αγγίξετε, για να μη πεθάνετε. **4** Και το φίδι είπε στη γυναίκα: Σίγουρα δεν θα πεθάνετε, **5** αλλ' ο Θεός ξέρει ότι την ίδια ημέρα που θα φάτε απ' αυτόν, τα μάτια σας θα ανοιχτούν, και θα είστε σαν θεοί, γνωρίζοντας το καλό και το κακό. **6** Και η γυναίκα είδε ότι το δέντρο *ήταν* καλό για τροφή, και ότι ήταν αρεστό στα μάτια, και το δέντρο *ήταν* επιθυμητό στο να δίνει γνώση· και αφού πήρε από τον καρπό του, έφαγε· και έδωσε και στον άνδρα της μαζί της, κι αυτός έφαγε. **7** Κι ανοίχτηκαν τα μάτια και των δύο και γνώρισαν ότι ήσαν γυμνοί· και αφού έραψαν φύλλα συκιάς, έφτιαξαν για τον εαυτό τους περιζώματα. **8** Και άκουσαν τη φωνή τού Κυρίου τού Θεού, να περπατάει στον παράδεισο προς το δειλινό· και ο Αδάμ και η γυναίκα του κρύφτηκαν από το πρόσωπο του Κυρίου τού Θεού, ανάμεσα στα δέντρα τού παραδείσου. **9** Και ο Κύριος ο Θεός κάλεσε τον Αδάμ, και του είπε: Πού είσαι; **10** Κι εκείνος είπε: Άκουσα τη φωνή σου στον παράδεισο, και φοβήθηκα, επειδή είμαι γυμνός· και κρύφτηκα. **11** Και ο Θεός τού είπε: Ποιος σου φανέρωσε ότι είσαι γυμνός; Μήπως έφαγες από το δέντρο, από το οποίο σε πρόσταξα να μη φας; **12** Και ο Αδάμ είπε: Η γυναίκα που μου έδωσες για να *είναι* μαζί μου, αυτή μου έδωσε από το δέντρο και έφαγα. **13** Και ο Κύριος ο Θεός είπε στη γυναίκα: Τι *είναι* τούτο που έκανες; Και η γυναίκα είπε: Το φίδι με εξαπάτησε, και έφαγα. **14** Και ο Κύριος ο Θεός είπε στο φίδι: Επειδή έκανες τούτο, επικατάρατο να είσαι ανάμεσα σε όλα τα κτήνη, και όλα τα ζώα τού χωραφιού· επάνω στην κοιλιά σου θα περπατάς, και θα τρως χώμα, όλες τις ημέρες τής ζωής σου· **15** και θα στήσω έχθρα ανάμεσα σε σένα και στη γυναίκα, κι ανάμεσα στο σπέρμα σου και στο σπέρμα της· αυτό θα σου συντρίψει το κεφάλι, κι εσύ θα του λογχίσεις τη φτέρνα του. **16** Και στη γυναίκα είπε: Θα υπερπληθύνω τις λύπες σου και *τους πόνους* της κυοφορίας σου· με λύπες θα γεννάς παιδιά· και στον άνδρα σου *θα είναι* η επιθυμία σου, κι αυτός θα σε εξουσιάζει. **17** Και στον Αδάμ είπε: Επειδή υπάκουσες στον λόγο της γυναίκας σου, και έφαγες από το δέντρο, από το οποίο σε είχα προστάξει λέγοντας: Μη φας απ' αυτό, καταραμένη *να είναι* η γη εξαιτίας σου· με λύπες θα τρως *τους καρπούς* της όλες τις ημέρες της ζωής σου· **18** ακάθια δε και τριβόλια θα βλαστάνει σε σένα· και θα τρως το χορτάρι τού χωραφιού· **19** με τον ιδρώτα του προσώπου σου θα τρως το ψωμί σου, μέχρις ότου επιστρέψεις στη γη, από την οποία πάρθηκες· επειδή, γη είσαι και σε γη θα επιστρέψεις.

Τα αποτελέσματα της αμαρτίας του 1^{ου} Αδάμ

Ρωμ. 5:14 Αλλά, ο θάνατος βασίλευσε από τον Αδάμ μέχρι τον Μωυσή κι επάνω σε όλους όσους δεν αμάρτησαν σύμφωνα με την ομοιότητα της παράβασης του Αδάμ, που είναι τύπος τού μέλλοντος.

Όλοι αμάρτησαν

Ρωμ. 3:10 Όπως είναι γραμμένο, ότι: «Δεν υπάρχει δίκαιος ούτε ένας· **11** δεν υπάρχει *κάποιος* που να έχει σύνεση· δεν υπάρχει *κάποιος* που να εκζητάει τον Θεό. **12** Όλοι παρεξέκλιναν, μαζί εξαχρειώθηκαν· δεν υπάρχει αυτός που πράττει το αγαθό· δεν υπάρχει ούτε ένας». **13** «Τάφος ανοιγμένος *είναι* το λαρύγγι τους· με τις γλώσσες τους μιλούσαν δόλια»· «δηλητήριο από οχιές *υπάρχει* κάτω από τα χείλη τους». **14** Των οποίων «το στόμα είναι γεμάτο από κατάρα και πικρία». **15** «Τα πόδια τους *είναι* γρήγορα στο να χύσουν αίμα».

Η δικαίωση διά των έργων

Ρωμ. 3:20 Επειδή, από έργα τού νόμου δεν θα δικαιωθεί μπροστά του καμιά σάρκα· για τον λόγο ότι, διαμέσου τού νόμου *δίνεται* σαφής γνώση της αμαρτίας.

Η δικαιοσύνη του Θεού με το δικαίωμα επιλογής του ανθρώπου ανάμεσα στον πρώτο Αδάμ και στον δεύτερο Αδάμ, τον Χριστό.

1Κορ. 15:21 Επειδή, βέβαια, διαμέσου ανθρώπου *ήρθε* ο θάνατος, *έτσι* και διαμέσου ανθρώπου η ανάσταση των νεκρών. **22** Επειδή, όπως όλοι πεθαίνουν *λόγω συγγένειας* με τον Αδάμ, έτσι και όλοι θα ζωοποιηθούν, *ερχόμενοι σε συγγένεια* με τον Χριστό·

Ο δεύτερος Αδάμ

1Κορ. 15:45 Έτσι, εξάλλου, είναι γραμμένο: Ο πρώτος άνθρωπος Αδάμ «έγινε σε ψυχή που ζει»· ο έσχατος Αδάμ έγινε σε πνεύμα που ζωοποιεί.